

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/45/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2522010044
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2522010044.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci proti obžalovanému I. B., nar. XX.XX.XXXX v Z., t. č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, pre prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 14.03.2022, č. k. 8T/15/2022-136, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 31.03.2022 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť obžalovaného I. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresného súdu Piešťany bolo rozhodnuté tak, že podľa § 238 ods. 4 Trestného poriadku sa obžalovaný I. B. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku ponecháva vo väzbe (výrok I.) a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa väzba u obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahrádza (výrok II).

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že okresný súd preskúmal predložený spisový materiál, vypočul obžalovaného, oboznámil sa so stanoviskom obhajcu a prokurátorky a dospel k záveru, že u obžalovaného naďalej pretrvávajú dôvody väzby tak, ako boli ustálené uznesením Okresného súdu Piešťany zo dňa 12.12.2021, sp. zn. 21Tp/45/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.01.2022, sp. zn. 3Tpo/2/2022.

Okresný súd konštatoval, že u obžalovaného je naďalej daná dôvodná obava, že v prípade prepustenia z väzby by mohol ujsť alebo sa skrývať, keďže nemá stále bydlisko, žije v Trnave ako bezdomovec, je nezamestnaný, cestuje aj do iných miest a je závislý od viacerých psychoaktívnych látok, teda nie je pracovne ani osobne viazaný na konkrétne miesto, pričom na slobode by mohol mať snahu zabezpečiť si drogy, od ktorých je závislý.

U obžalovaného podľa názoru okresného súdu naďalej existuje aj dôvodná obava, že v prípade prepustenia z väzby by mohol pokračovať v páchaní majetkovej trestnej činnosti s poukazom na jeho trestnú a priestupkovú minulosť ako aj osobnostné charakteristiky obžalovaného. Obžalovaný bol za krádeže opakovane odsúdený, aj priestupkovo postihnutý a napriek uloženiu aj nepodmienečného trestu odňatia slobody toto nevedlo k jeho náprave. Okresný súd zároveň uviedol, že vzhľadom k tomu, že obžalovaný žije ako bezdomovec a je závislý od viacerých psychoaktívnych látok, je zřejmé, že si majetkovou trestnou činnosťou zabezpečuje prostriedky na živobytie a drogy.

Napokon okresný súd konštatoval, že vzhľadom na osobu obžalovaného, nie je možné v súčasnom štádiu trestného stíhania väzbu obžalovaného nahradiť žiadnym z inštitútov uvedených v § 80 alebo § 81 Trestného poriadku, teda sľubom, zárukou, dohľadom alebo peňažnou zárukou ani primeranými

povinnosťami a obmedzeniami, nakoľko by dostatočne neeliminovali obavu z pokračovania v páchaní trestnej činnosti obžalovaným, najmä s prihliadnutím na osobnostné charakteristiky obžalovaného.

S poukazom na osobu obžalovaného, ktorý sa opakovane dopúšťa majetkovej trestnej činnosti, pričom predchádzajúce odsúdenia na neho nemali výchovný vplyv, a je závislý od psychoaktívnych látok, mal okresný súd za to, že obžalovaný nespĺňa podmienky na nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka v tomto štádiu konania, nakoľko týmto inštitútom by nebolo možné dostatočne eliminovať obavu z pokračovania v páchaní trestnej činnosti obžalovaným, a preto okresný súd rozhodol vo vzťahu k nahradeniu väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka tak, že väzbu obžalovaného týmto inštitútom nenahradil.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť obžalovaný, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne a uviedol, že dôvody väzby u neho neexistujú. V predchádzajúcom období bol zamestnaný a mal stále bydlisko, čo sa dočasne nie jeho vinou zmenilo a určitý čas nemal domov. Má zabezpečené bývanie na adrese svojho trvalého bydliska, má zabezpečené základné živobytie u matky. Tam sa bude zdržiavať a bude si tam preberať poštu. Je ochotný sa aj dobrovoľne po prepustení na slobodu dostavovať na protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Jeho závislosť nie je dôvodom na to, aby ušiel alebo sa skrýval. Má za to, že po prepustení na slobodu by mu jeho matka zabezpečila základné životné potreby a preto neexistuje dôvodná obava, že by si majetkovou trestnou činnosťou zabezpečoval prostriedky na živobytie. Po návrate domov sa chce riadne zamestnať. Rovnako podľa neho neexistuje ani dôvodná obava, že by si majetkovou trestnou činnosťou zabezpečoval prostriedky na drogy, nakoľko podstúpi liečenie a drogy užívať nebude. Skutočnosť, že bol odsúdený ešte neznamená, že v páchaní trestnej činnosti bude pokračovať. K spáchaniu trestného činu sa priznal a svoje konanie oľutoval, ale k jeho spáchaniu došlo z dôvodu, že nemal čo jesť. Vzhľadom na uvedené potom navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a prepustiť ho na slobodu, alternatívne jeho väzbu nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti postupoval podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Piešťanoch podala dňa 03.03.2022 na Okresnom súde Piešťany obžalobu pod sp. zn. Pv 488/21/2204 na I. B., pre prečin krádeže v štádiu pokusu podľa 14 ods. 1 Trestného zákona k § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, spáchaný na skutkovom základe, že dňa 09.12.2021 v čase približne o 10:05 hod. v Piešťanoch, na ulici Nikola Tesla č. 6711/25, v hypermarkete Tesco odcudzil z predajnej plochy tovar a to, 2 kusy bagety slanina v hodnote 2,98 eur, 1 kus bagety vegetariánskej v hodnote 1,59 eur, 1 kus bagety šunka v hodnote 1,79 eur, 8 kusov steakov zo sviečkovice v celkovej hodnote 55,06 eur, 5 kusov steakov z roštenky v celkovej hodnote 38,04 eur, 1 kus ľadového čaju v hodnote 0,99 eur, 1 balenie ponožiek v hodnote 2,25 eur, 1 kus klieští Reikel 180 mm v hodnote 5,99 eur, 3 kusy Dzama rhum v celkovej hodnote 125,97 eur, 3 kusy Oxley gin v celkovej hodnote 119,97 eur, 5 kusov Milka dark karamel v celkovej hodnote 6,45 eur, 1 kus Milka dark milk v hodnote 1,29 eur, 1 kus Milka dark almond v hodnote 1,29 eur, 1 kus Milka almond v hodnote 1,29 eur, 3 kusy voňavej ozdoby v celkovej hodnote 11,97 eur, 1 balenie farebných ponožiek v hodnote

7,99 eur a 1 kus darčekovej tašky v hodnote 2,25 eur a to tak, že tovar si naložil do nákupného vozíka a do tašky s týmto tovarom chcel prejsť cez sklad hypermarketu k únikovému východu, kde na neho zakričal riaditeľ HM Tesco Piešťany Y. V., čo to robí, po čom pustil, čo mal v rukách a utekal naspäť na predajnú plochu, kde spadol a bol zadržaný riaditeľom HM Tesco Piešťany, pričom spoločnosti TESCO STORES SR, a. s., so sídlom Cesta na Senec 2, Bratislava, IČO: 31321828 by spôsobil odcudzením tovaru škodu v celkovej výške 387,16 eur, napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, zo dňa 08.10.2019, sp. zn. 6T/59/2019, právoplatným dňa 24.02.2020, uznaný vinným za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2, písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný I. B. bol uznesením Okresného súdu Piešťany zo dňa 12.12.2021, sp. zn. 21Tp/45/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.01.2022, sp. zn. 3Tpo/2/2022 z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku vzatý do väzby, pričom lehota väzby sa u neho počíta od 09.12.2021 od 10:10 hod. Väzba u obžalovaného dohľadom probačného a mediáčného úradníka nahradená nebola.

Obžalovaný bol na výsluchu, predmetom ktorého bolo rozhodovanie o väzbe podľa § 238 ods. 4 Trestného poriadku, dňa 14.03.2022 vypočutý.

Pokiaľ ide o formálne podmienky väzby obžalovaného po podaní obžaloby, sťažnostný súd zistil, že prokurátorka podala túto v lehote viac ako 20 pracovných dní pred uplynutím základnej lehoty väzby, v zmysle § 76 ods. 2 Trestného poriadku.

Vo vzťahu k materiálnym podmienkam väzby obžalovaného, sťažnostný súd zistil, rovnako ako prvostupňový súd, že v štádiu po podaní obžaloby pretrváva podozrenie, že obžalovaný sa dopustil spáchania skutku, pre ktorý je trestne stíhaný a že tento skutok má všetky zákonné znaky stíhaného prečinu. Uvedené podozrenie vyplýva z dokazovania vykonaného v prípravnom konaní, najmä z dôkazov, na ktoré poukázala prokurátorka v podanej obžalobe. Obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu napokon priznal.

Všeobecne pri rozhodovaní o väzbe platí, že súdy nerozhodujú o vine resp. nevine obvineného, ale skúmajú len to, či v danom štádiu trestného konania zistené skutočnosti dostatočne odôvodňujú podozrenie, že konkrétna osoba je páchatelom skutku, v ktorom sa vidí trestný čin. Inak povedané, súd sa pri rozhodovaní o väzbe nezameriava na hodnotenie viny obvineného, jeho obhajoby alebo dôkazov spôsobom upraveným v § 2 ods. 12 Trestného poriadku, ale skúma predovšetkým to, či sú splnené formálne a materiálne podmienky rozhodnutia o väzbe (primerane napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 10.08.2016, sp. zn. II. ÚS 626/2016).

Podľa názoru sťažnostného súdu prvostupňový súd postupoval správne a zákonným spôsobom pri rozhodovaní o väzbe podľa § 238 ods. 4 Trestného poriadku, riadne preskúmal a vyhodnotil všetky skutočnosti, ktoré sú významné pre rozhodnutie o väzbe a svoje zistenia premietol do odôvodnenia napadnutého uznesenia a preto sťažnostný súd naň v celom rozsahu odkazuje.

Skutočnosti, ktoré odôvodňujú dôvody takzvanej útekovej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku a dôvody takzvanej preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, správne uviedol prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia. Aj sťažnostný súd je toho názoru, že niet pochybností o tom, že u obžalovaného existuje dôvodná obava, že v prípade prepustenia z väzby na slobodu sa bude skrývať a bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Táto obava je daná, je reálna a podľa názoru krajského súdu vyplýva najmä z osobných pomerov obžalovaného. Obžalovaný nemá stále bydlisko, žije ako bezdomovec, je nezamestnaný, nemá žiadny legálny príjem a je závislý od viacerých psychoaktívnych látok. Sťažnostné námietky treba v tomto smere potom vyhodnotiť ako účelové a ničím nepodložené. Sám v procesnom postavení obvineného vysvetlil (zápisnica o výsluchu obvineného zo dňa 09.12.2021), že už asi 6 mesiacov žije ako bezdomovec, lebo sa nepohodol s otcom. Nielenže je nezamestnaný, ale nie je evidovaný na úrade práce a nepoberá ani podporu v nezamestnanosti. Pracoval, ale ho prepustili, lebo mu to nešlo. Drogy užíva už asi tri roky (asi trikrát do týždňa).

Na tomto mieste sťažnostný súd poukazuje aj na odpis registra trestov obžalovaného (ide o špeciálneho recidivistu vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti) a jeho výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR a najmä na znalecký posudok z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 07/2022, z ktorého vyplýva, že u obžalovaného je prítomná rozvinutá závislosť od viacerých psychoaktívnych látok, konkrétne kanabinoïdov a metamfetamínu u osobnosti s abnormným vývinom osobnosti, pričom prognóza sa javí ako menej priaznivá pre osobnostnú a mentálnu štruktúru obžalovaného, nechotu zatiaľ čokoľvek meniť na svojom životnom štýle, narušený hodnotový rebríček, egoistické uspokojovanie vlastných potrieb, pričom motívom páchania skutku bol finančný zisk, kedy kradnutý tovar mu slúžil na zabezpečenie základných potrieb a aj drog pre jeho potrebu.

Pokiaľ sa obžalovaný domnieva, že jeho predchádzajúce odsúdenia neznamenajú, že bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti, treba uviesť, že s takýmto konštatovaním možno súhlasiť. Odsúdenia ale predznačujú dôvodnú obavu, že bude pokračovať v páchaní majetkovej trestnej činnosti, nakoľko na slobode napriek nulovému príjmu od mesiaca jún 2021 (viď lustráciu v SP) si dokázal zabezpečiť základné životné potreby a dokonca aj užívanie pervitínu trikrát do týždňa, pričom jeho závislosť od drog bola konštatovaná znalcom.

Napokon k jeho sťažnostným námietkam treba uviesť, že keď bol na slobode, mal možnosť sa riadne zamestnať, začať sa liečiť a žiť riadny život, no napriek tomu opätovne kradol (sám sa priznáva), lebo bol hladný a užíval drogy.

Krajský súd dodáva, že zmyslom tzv. preventívnej väzby je zaistiť osobu obvineného, u ktorej existuje dôvodná obava vyplývajúca z konkrétnych skutočností, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil. Uvedený väzobný dôvod sa v určitej miere odlišuje od zvyšných dvoch väzobných dôvodov a je založený na predpoklade, že účelom trestného stíhania je i predchádzanie trestnej činnosti. Pri rozhodovaní o väzbe sa nevyžaduje úplná istota, že obvinený bude konať podľa § 71 Trestného poriadku, ak nebude vzatý do väzby. Na rozhodnutie o väzbe preto postačuje, že táto hrozba s prihliadnutím na konkrétne skutočnosti je reálna (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 08.03.2012, sp. zn. 5Tost 7/2012). Výrok napadnutého uznesenia uvedený aj pod bodom II. je rovnako správny. Ani z pohľadu krajského súdu táto alternatíva nahradenia väzby neprichádza do úvahy vzhľadom na osobu obžalovaného (viď vyššie uvedený jeho popis osobnosti). Niet žiadneho rozumného dôvodu sa domnievať, že by v jeho prípade, keď nemá stále bydlisko, je závislý od viacerých psychoaktívnych látok, nezamestnaný a špeciálnym recidivistom, dohľad probačného a mediačného úradníka splnil svoj účel.

Na základe vyššie uvedených skutočností dospel sťažnostný súd k záveru, že napadnuté prvostupňové uznesenie je vecne správne a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku rozhodol o zamietnutí sťažnosti obžalovaného Ferdinanda Horvátha proti napadnutému uzneseniu, nakoľko táto sťažnosť nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.